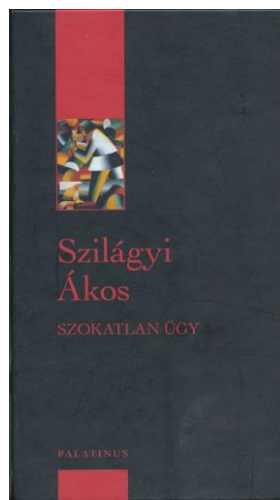

[In Szilágyi Ákos: Szokatlan ügy. Palatinus, 2012. 102. 1.]

Szilágyi Ákos

Köszike

ki vagy te ó szép Köszike
nyelvünk őszében őszike?
honnan jössz? nekünk mit üzensz
túlvilágról mint extraszensz?

ki vagy te édes Köszike?
versembe minek jösz ide?
mit kérsz? mit tüleksz? mit tolaksz
létünk házában hogyha laksz?

ki vagy hát édes Köszike?
vadonban riadt őzike?
hova szöksz? – úgysem menekülsz
szótárba h'egyszer bekerülsz!

köztünk a helyed Köszike!
mit számít: nyelvünk megszok-e!
megszok nem szok meg hát aztán?!
törvényen kívül helyez tán?

ne bántson téged sarj – szike!
nyelvünk kertjében csőszike
ki lenyes fattyként kacsokat
annyit se mondván: „bocsika!”

lelkemnek mely ma oly kusza
tápláló édes kuszkusza!
nem kérdem többé: qu'est-ce que c'est?
szép szó – közlések eszköze!

Istennek annyi barma van –
szeretlek immár bármi van!
ne legyen tőlem idegen
semmi odakinn s idebenn!

légy ami lennél – hű tükör
melyet a lélek örököl
benne mutatva meg magát
annak ki tükör által lát

az élet lepergett nyuszika!
aludj el most már – puszika!
ne keresd volt-e ész-oka –
jó volt elég volt – köszike!